USA 2026 · CESTOPIS

Amerika po vlastní ose

Dvacet dní, 7 285 kilometrů a snídaně různé kvality

Yosemite · pohled ze Sentinel Dome

24. srpna – 12. září 2026

Los Angeles → San Francisco

Kaňony, gejzíry, sekvoje, pobřeží a všechno mezi tím.

NEŽ SE ROZJELA KOLA

Z Los Angeles do San Francisca

Za dvacet dní jsme projeli 7 285 kilometrů. Začali jsme letadlovou lodí a muzeem letadel, pokračovali přes kaňony a Yellowstone, pak se vraceli na jih k Bryce a Zionu. Z Las Vegas vedla cesta přes Death Valley do sekvojových lesů, Yosemite a nakonec k Tichému oceánu.

Tahle cesta měla plán. Měla také déšť, dlouhé přejezdy, zavřené recepce a oblohu, která si o západu slunce rozhodovala sama. A na každé zastávce jinou krajinu, do které stálo za to vystoupit z auta.

Naše cesta od Los Angeles přes kaňony, Yellowstone a Sierra Nevadu až do San Francisca.

KAPITOLA 01

Nejdřív letadla, potom ještě další letadla

24.–26. srpna · Los Angeles, Carlsbad, San Diego a Tucson

San Diego · letadla na palubě USS Midway

Amerika začala dvěma hodinami na imigrační kontrole. Člověk přeletí oceán, přetočí si hodinky a potom zjistí, že fronta funguje úplně stejně jako doma. Jenom je k ní dál.

Z Los Angeles jsme zamířili do Carlsbadu. Na následujících dvacet dní se naším dopravním prostředkem stala Toyota RAV4 Hybrid. Na konci měla o 7 285 kilometrů víc. To jsme první večer ještě nevěděli; zatím bylo potřeba dojet na hotel a začít americký život něčím tak obyčejným, jako je spánek.

Ráno přišel Walmart a chladicí box. Přípravy expedice se na fotografiích moc nevyjímají, přesto bez nich cesta rychle ztrácí romantiku. Kaňon je krásný, ale studená voda v autě má také své přednosti. Velký pytel ledu nás ve Walmartu stál 5,90 USD včetně daně.

Tucson · Pima Air & Space Museum

V San Diegu jsme vystoupili na USS Midway. Letadlová loď nabízela zvláštní kombinaci: jsme na dovolené u moře a hlavní atrakcí je obrovský kus vojenské techniky. Na palubě stála letadla, kolem voda a město. Fotografování mělo co dělat, aby to všechno pobralo. Pak jsme se vrátili do auta a přibližně sedm hodin jeli do Tucsonu. Americké vzdálenosti se nedají ukecat. Když mapa říká, že je něco kus cesty, myslí tím opravdu kus cesty.

Další den následovalo Pima Air & Space Museum. Po příletu přes Frankfurt a po letadlech na Midwayi jsme si pro jistotu prohlédli ještě další letadla. Tentokrát na souši, mezi hangáry a arizonskou pouští. Na fotkách se střídají křídla, vrtule a stroje, které zabírají podstatně víc místa než naše auto.

V Tucsonu přibyl i společný sprej proti medvědům: 57,07 USD včetně daně za nádobu o velikosti 8,1 oz. Odpoledne jsme zamířili na sever k Grand Canyonu. Tucson, zastávka u Picacha, cesta kolem Phoenixu a zase kilometry. Když došlo na stan, už byla tma. První noc pod širším americkým nebem tedy začala činností, při které je nejhezčí výhled obvykle do kuželu čelovky. Ráno nás ale čekal kaňon. A kvůli němu se mělo vstávat ve čtyři.

KAPITOLA 02

Kaňon, kvůli kterému stojí za to nevstávat normálně

27. srpna · Grand Canyon, dinosauří stopy a Page

Grand Canyon · ráno na South Rim

Ve čtyři ráno se krajina ještě nedá příliš ocenit. V 5:15 jsme už ale jeli shuttlem na východ slunce. Grand Canyon měl být první velkou odměnou za noční stavění stanu a ranní popírání základních lidských potřeb.

Na fotografiích začíná den světlem na hranách skal. Jednotlivé vrstvy vystupují z šera a celý prostor se postupně zvětšuje. U takového místa je problém se slovem výhled: zní jako něco, co máte z balkonku penzionu. Tady pod vámi leží krajina, do které by se vešlo několik běžných představ o krajině najednou.

Šli jsme přibližně sedm kilometrů a pak přidávali další vyhlídky autem. Grandview Point, Moran Point, Navajo Point, Desert View. Člověk si může říct, že už kaňon viděl. Jenže stačí popojet a má před sebou další sestavu stěn, stínů a vzdáleností. V takových chvílích se paměť telefonu stává spotřebním materiálem.

Horseshoe Bend · Colorado obepíná skalní ostroh

Cestou k Page jsme se zastavili u dinosauřích stop na území Navajo. Po dnešku už nebylo těžké připustit, že se tu děly velké věci dávno předtím, než jsme přijeli s chladicím boxem. Měli jsme místního průvodce a k zastávce patřil i nákup kůží.

Odpoledne přišel Horseshoe Bend. Colorado tu obepíná skalní ostroh tak názorně, že už samotný pohled vysvětluje název místa. Fotografie zachytily zelenou vodu a obrovský oblouk mezi stěnami. Kaňon jsme tedy pro ten den neukončili, jen vyměnili jeden jeho tvar za druhý.

U Glen Canyonu a Lake Powell už převládala modrá. Koupání se tentokrát nekonalo. Po ranním budíčku, chůzi a zastávkách jsme měli za sebou dost programu i bez další sportovní disciplíny. Jezero zůstalo na další den. Někdy je nejlepší změnou itineráře nechat si něco, co člověka potěší i zítra.

KAPITOLA 03

Mezi vodou, bouřkou a oblouky

28.–30. srpna · Antelope Canyon, Monument Valley a Arches

Antelope Canyon · světlo mezi pískovcovými stěnami

Než jsme se vešli do Antelope Canyonu, prošli jsme se ještě mezi pískovcovými dutinami u Page. U Biidi se nad námi rozevřel skalní převis a písek se sypal po svahu tak důstojně, jako by ho někdo denně česal. V Americe se zkrátka i za obyčejnou zastávkou ve městě může schovávat kus krajiny, který by doma potřeboval vlastní turistický rozcestník.

Antelope Canyon má proti Grand Canyonu opačný způsob, jak člověka ohromit. Velký kaňon vás pustí k okraji a ukáže dálku. Antelope vás vezme mezi stěny. Batoh dovnitř nesměl; velkou výpravu jsme tentokrát zvládli s menším množstvím věcí. Za prohlídku Upper Antelope jsme ve společné evidenci měli 539,36 USD za celou výpravu. Stěny kolem nás nebyly rovné ani na jediném slušně dlouhém úseku. Vlnily se, překládaly přes sebe a světlo si mezi nimi vybíralo, co právě ukáže. Na jedné fotografii padá dovnitř úzký paprsek; vedle něj je skála skoro černá a o kousek dál svítí oranžově. Telefon tentokrát dostal práci, při které ani nemusel hledat zajímavý námět. Stačilo namířit.

Pak přišlo koupání v Lake Powell. Po muzeích, přejezdech a kaňonech jsme konečně využili vodu také jinak než jako obsah lahví. V zápiscích dostala srovnání s Lipnem. Je uklidňující, že ani u amerického jezera se člověk úplně nezbaví domácího měřítka. Od vody vedla cesta přes Kayentu do Sunrise Camp u Monument Valley. Večerní obloha už nabízela tmavé mraky i světlo za nimi. Když jsme se po dni mezi stěnami a vodou ocitli zase v otevřené krajině, vypadalo to jako další kapitola téhož dne.

29. SRPNA · OD MONUMENTŮ K MEANDRŮM

Monument Valley · krajina po dešti

Monument Valley nás následující den přivítalo přeháňkami a bouřkami v dálce. Skalní monumenty však nepůsobily, že by jim počasí zásadně kazilo program. Když se později ukázalo slunce, dostala krajina další podobu. Pro nás to byl jeden den, pro ni jen krátká změna osvětlení. Účtenka za společný vstup a Valley Drive v Monument Valley zněla na 55 USD.

Jídlo jsme vyřešili hot dogem v 7-Eleven. Po velkých přírodních dojmech přišla malá obchodní jistota. Cestou jsme zahlédli i Mexican Hat Rock. Balvan nahoře vypadá, jako by ho někdo položil na menší kámen a odešel dřív, než se dal zeptat, jestli to určitě vydrží. Následovaly Goosenecks, kde se řeka San Juan stáčí do meandrů. Ze shora už člověk nepotřebuje vysvětlení: řeka se tu několikrát vrátí skoro sama k sobě a pokaždé mezi námi a vodou nechá pořádnou hloubku.

Přes Bluff a skály Twin Rocks nad nízkými domy jsme pokračovali k Wilson Arch u silnice. V této části Ameriky se i obyčejný přesun mění v sérii zastávek. Člověk by rád dojel, ale krajina mu do toho pořád něco nabízí.

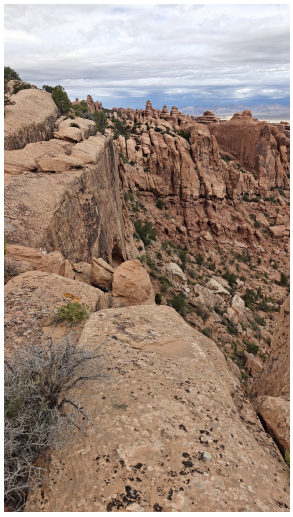

Goosenecks · meandry řeky San Juan

30. SRPNA · DEVILS GARDEN

Devils Garden · pískovcový oblouk

Devils Garden · skalní hřebeny

Přes Moab jsme večer dorazili do Arches a do kempu Devils Garden. Bouřky se ozývaly kolem; na nás připadlo jen pár kapek. Ráno se vařilo, byla káva a pak túra. Přibližně třináct kilometrů v Devils Garden mezi skalami a oblouky. U Landscape Arch drží kámen dlouhý, překvapivě tenký oblouk nad prázdným prostorem. Jinde jsme procházeli mezi pískovcovými stěnami a výš na skalních hřebenech se otevřel pohled přes celou zahradu. Stromy tu rostou i na místech, kde by člověk nejdřív hledal vhodnou spáru na zapření boty.

Dostali jsme se až do oblasti u Double O Arch. Na snímcích z téhle části už nejsou jen jednotlivé oblouky, ale celá řada skalních žeber a sloupů. Z dálky přehledná krajina se při chůzi postupně rozpadala na další a další průchody. Některé krajiny se dají obhlédnout od parkoviště, ale tady jsme jim dopřáli i čas na vlastních nohách.

Po dlouhé trase jsme zvládli ještě kratší procházku na vyhlídku na Delicate Arch. Samotný oblouk zůstal v dálce; další velký výšlap jsme si po třinácti kilometrech nevymýšleli. Pak přišel přesun do Expedition Lodge v Moabu. Hotel měl bazén. My jsme měli plán jít do bazénu. Bouřka měla jiný plán a nakonec vyhrála. Večeře u food trucků už naštěstí tak složitou koordinaci nevyžadovala.

Na papíře měly některé tyto dny jiné pořadí. V praxi jsme nejdřív prošli Arches a Canyonlands nechali na další ráno. Plán tím přišel o trochu své důstojnosti, cesta však pokračovala bez potíží.

KAPITOLA 04

Nocleh má otevírací dobu

31. srpna – 1. září · Canyonlands, Thayne, Grand Teton a Yellowstone

Canyonlands · Green River Overlook

Do Canyonlands jsme vyjeli kolem deváté. Bylo zataženo a před námi Island in the Sky: plošina, ze které se hledí do kraje rozřezaného kaňony. Nejdřív Shafer Canyon, potom Mesa Arch, Green River Overlook, Buck Canyon a nakonec Orange Cliffs a Grand View Point. Názvy slibují výhledy a krajina své závazky plní. Po několika dnech s kaňony člověk ví, že to bylo krásné, a chvíli trvá, než si vybaví, na kterém pointu zrovna stál.

Po Arches, kde nás zajímaly jednotlivé skalní útvary, se tady zase otevřel celek. Řeky, plošiny a hluboké zářezy. U Mesa Arch tvořila skála rám výhledu do hloubky. U Green River už byl před námi zase celý prostor: zelená řeka dole, nad ní odstupňované stěny a plošiny. Na Grand View Point jsme k téhle sbírce přidali další široký pohled pod zataženou oblohou.

Přidali jsme zastávku u dinosauřích stop na Copper Ridge a oběd. Po mohutných kaňonech jsme se zase dívali na zem a hledali otisky. V jednom dni jsme tak zvládli krajinu ve dvou velikostech: přes celý horizont a na pár krocích pod nohama. Pak už bylo nutné začít řešit sever. Yellowstone se nám totiž ani po celém odpoledni v Canyonlands nepřiblížil sám.

Řidiči se střídali a cesta pokračovala do noci. S hledáním ubytování jsme narazili na jednoduchý problém: provozovatelé měli zavřeno. Ve většině míst přijímali hosty jen do devíti. My jsme tou dobou ještě přijímali další kilometry.

1. ZÁŘÍ · ŘEKA, HORY A PRVNÍ PÁRA

Grand Teton · hory v mracích

Yellowstone · Sulphur Caldron

Po půlnoci jsme skončili u Salt River poblíž Thayne. Rozložení noclehu bylo pestré: auto, stan a zpočátku také prostor venku. Ve 3:30 zesílil déšť natolik, že poslední venkovní spaní skončilo přesunem do auta. Do půl osmé jsme ještě dospávali. Mezi novými fotkami zůstala řeka zachycená už před sedmou: tmavý břeh, voda a zatažená obloha. Když si člověk takový snímek prohlíží doma v teple, romantika se dostavuje snáz. Byla to noc, která by v katalogu ubytování potřebovala opravdu poctivou fotografii.

Ráno pršelo a bylo zataženo. V Jacksonu jsme koupili mikiny, což byla proti improvizovanému noclehu velmi přímočará investice do pohodlí. Déšť mezitím ustal a mohli jsme pokračovat do Grand Tetonu. U Snake River se hory schovávaly v mracích. Na chvíli se ukázaly stěny a zbytky sněhu, další fotografie už je znovu balila do šedé. Pokračovali jsme přes otevřené louky Elk Ranch Flats a k Oxbow Bend. Voda byla klidnější než naše předchozí noc a nad ní se střídala modrá s mraky. Ani vysoký vrchol nemusí být každému návštěvníkovi k dispozici celý.

Do Yellowstone jsme přijeli od jihu. U Lewis Falls se ještě dalo mluvit o obyčejném vodopádu. U West Thumb už se k Yellowstone Lake přidala pára a barevná jezírka. Z vody v pozadí a horkých pramenů před námi vznikl výhled, při kterém člověk chvíli přestane řešit, kam přesně má za chvíli dojet. Potom Mud Volcano a Sulphur Caldron. Po dnech kamenů začala krajina bublat a vypouštět páru. K tomu stádo bizonů a později wapiti u silnice. Park působil, jako by si na návštěvníky připravil několik různých oddělení a všechna otevřel najednou.

Večer jsme dorazili do Westwood Motelu a do veřejné prádelny. Po mokré noci je i praní výletním programem, který dává dobrý smysl. Další bouřku jsme už mohli poslouchat z mnohem příjemnějšího ubytování.

KAPITOLA 05

Park, který pracuje i bez nás

2. září · Yellowstone

Yellowstone · terasy Mammoth Hot Springs

Po normálním spánku jsme se vydali z West Yellowstone k Mammoth Hot Springs. Cesta ale nebyla pouhou spojnicí mezi hotelem a hlavní atrakcí. Beryl Spring, bizon na louce, Roaring Mountain. Pára stoupala a bizon se pásl tak klidně, že se i naše ranní výprava měla od koho učit. Střídali jsme zastávky s návraty do auta.

U Mammoth se krajina poskládala do teras. Bílé a okrové plochy byly někde hladké, jinde členité. Po červených kaňonech předchozích dní to působilo jako úplně jiná planeta, která si z nějakého důvodu nechala stejné silnice a stejný parkovací systém. Benzín u Mammoth stál 5,099 USD za americký galon.

Oběd jsme měli u auta. Yellowstone mohl mít velkolepé přírodní procesy, my jsme potřebovali také něco sníst. Potom následovaly Calcite Springs a Tower Fall. Řeka a skály nám průběžně připomínaly, že gejzíry nejsou jedinou věcí, kvůli které má cenu sem jet.

Grand Canyon of the Yellowstone · Lower Falls

Grand Canyon of the Yellowstone přidal další kaňon do naší sbírky. Název by po návštěvě toho arizonského mohl svádět ke srovnávání, jenže tady měl hlavní slovo i vodopád. Prošli jsme několik vyhlídek kolem kaňonu a Upper i Lower Falls se objevily na fotografiích z různých míst. Nešlo jen o jednu povinnou fotku a odchod.

Na závěr dne přišel Norris Geyser Basin. Dřevěné chodníky, jezírka, pára a povrch, který nevypadá jako ideální místo pro improvizovanou zkratku. Celý okruh měl barvy a zvuky, které se do snímku vejdou jen částečně. Na fotce vidíte páru. Hluk si k ní musíte doplnit.

Yellowstone měl toho dne jednu velkou výhodu: večer jsme se vraceli na stejný nocleh. Nemuseli jsme odhadovat, kolik dalších států se dá stihnout po večeři. Po předchozí cestě na sever to byl docela příjemný luxus.

Bizon na louce během ranního přejezdu Yellowstone

KAPITOLA 06

Gejzír má lepší načasování než my

3. září · Yellowstone a dlouhý přesun k Bryce

Grand Prismatic · barevné okraje jezírka z vyhlídky

Poslední yellowstonské ráno začalo kávou do auta. Zamířili jsme k Firehole Canyonu a Firehole Falls, pak k Fountain Paint Pot. Na jednom místě se střídají různé podoby hydrotermálního světa. Voda, bahno a pára tu mají program, který nepotřebuje návštěvníky, aby se uskutečnil.

Grand Prismatic jsme si prohlédli z vyhlídky. Z této vzdálenosti už bylo dobře vidět to, kvůli čemu se u podobných míst člověk snaží získat trochu výšky: tyrkysový střed, oranžové okraje a barvy, které na fotografii vypadají skoro podezřele. Jenže tentokrát je nemusel vyrábět žádný filtr.

U Old Faithful jsme měli štěstí. Doběhli jsme ještě k probíhající erupci. Po všech přejezdech a změnách programu nám alespoň jeden známý gejzír umožnil přijet trochu po svém. Na snímcích už vystupuje vysoký sloup vody a páry; dobu čekání jsme tentokrát nemuseli zvěčňovat.

Old Faithful · dorazili jsme během erupce

Ve West Yellowstone následoval rychlý oběd a káva, stihla se i zmrzlina. A pak asi 950 kilometrů k Bryce. Tohle číslo je samo o sobě docela plnohodnotný odpolední program. Fotky cestou zachytily odjezd západním směrem a později silnici I-15 v Idahu. Krajina se měnila, ale naše základní činnost zůstávala stejná: sedět, jet a postupně posouvat cíl z mapy do skutečnosti.

Na hotel jsme dorazili až po půlnoci. Od Bryce nás pořád dělila přibližně hodina a půl. Původní plán obsahoval východ slunce v parku. V té chvíli už měl spánek celkem přesvědčivé argumenty pro vlastní program.

KAPITOLA 07

Dolů mezi věže a potom nahoru na skálu

4.–5. září · Bryce Canyon a Zion

Bryce Canyon · věže pod okrajem kaňonu

Do Bryce jsme jeli přes Red Canyon. Už příjezd měl dost červených skal na to, aby člověk začal znovu vytahovat telefon. V samotném parku jsme pak sestoupili mezi hoodoo věže a zase vystoupali nahoru. Přibližně pět a půl kilometru, během kterých se pohled shora změnil na pobyt uvnitř celé té skalní společnosti.

Bryce se fotografuje vděčně. Věže stojí vedle sebe, slunce kreslí hrany a skoro každý záběr se tváří jako ten rozhodující. Pak ale člověk udělá pár kroků a rozhodující je zase jiný. Původně plánovaný ranní program už jsme nedoháněli; den měl vlastní tempo a výhledů bylo dost.

Autem jsme projeli i vyhlídky na konci parku včetně Rainbow Point. Následoval návrat a přejezd do Springdale. Podvečerní světlo v Zionu nám dalo první ochutnávku další krajiny, tentokrát sevřené mezi mohutnými stěnami. K příjezdu patřil i dlouhý tunel. Po barevných věžích Bryce jsme tedy nejdřív projeli skálou, abychom na jinou další den vystoupali.

Zion · výhled z oblasti Angels Landing

Ráno začalo hotelovou snídaní v pytlíčku. V zápiscích nemá nejlepší hodnocení a není důvod ho při zpětném vyprávění vylepšovat. Vysokohorská motivace se zjevně dá získat i bez dobré snídaně.

Shuttle nás dovezl na začátek výstupu na Angels Landing. Trasa měla asi 9,5 kilometru a převýšení 489 metrů. Je to místo, kde se výhled postupně odpracovává. Stěny údolí zůstávají kolem vás a cesta získává výšku. Fotografie nahoře už ukazují široký prostor Zionu pod námi.

Pak jsme ještě shuttlem pokračovali na horní konec údolí u Temple of Sinawava. Program nebylo potřeba násilně prodlužovat o každou další známou trasu. Kolem třetí jsme vyjeli do Las Vegas, kde bylo o hodinu méně. Časové pásmo nám věnovalo hodinu; hotelový bazén možnost strávit ji rozumněji než dalším přesunem.

KAPITOLA 08

Od neonů k soli

6.–7. září · Las Vegas a Death Valley

Las Vegas · večerní světla

Las Vegas nám dovolilo přispat si. Snídaně se zlepšením spánku úplně nespolupracovala: opět pytlík a malé sladké pečivo. Město plné možností mělo zjevně v našem hotelu poměrně úsporný názor na začátek dne.

Rozdělili jsme se. Část výpravy šla po městě a kasinech, jiná se věnovala nákupům. V zápiscích je u pěší části 11,5 kilometru. Příroda zůstala na chvíli stranou, ale potřeba ujít kus cesty se nás držela i mezi hotely.

Večer jsme vyjeli znovu. Strip, světla, Bellagio, město, které se po setmění ještě výrazněji přihlásí o pozornost. Fotografie místo skalních vrstev zachycují neonové nápisy a osvětlené fasády. Před půlnocí jsme se vrátili na hotel a část výpravy ještě pokračovala ruletou. Las Vegas mělo zjevně i po našem celodenním programu pocit, že večer teprve začíná.

Ráno jsme zamířili do Death Valley. Na benzince cestou prodávali také zbraně. U nás člověk při tankování vybírá maximálně svačinu; tady byl sortiment širší. V Pahrumpu před Death Valley jsme tankovali za 4,389 USD za americký galon; celá platba byla 44,45 USD. Další změna kulis ale byla podstatně větší.

Death Valley · Zabriskie Point

Na Dante’s View bylo kolem dvaceti stupňů. Název Death Valley by připravil člověka na lecjaký dojem, ale první vyhlídka měla příjemné počasí a ohromný prostor pod sebou. Níž následovaly Zabriskie Point, Devil’s Golf Course a Badwater Basin. Sůl, rozpraskané plochy a značka hladiny moře vysoko na skále. Zeměpis se tady dá ukázat bez tabule.

Artists Palette přidala barvy do hor a Mesquite Flat písek do naší série krajin. Duny na fotkách vypadají skoro jemně, zvlášť po všech stěnách a skalních věžích. Jeden den stačil na několik úplně odlišných podob pouště.

V Denny’s jsme si konečně dobře pochutnali. Po předchozích snídaních si normální jídlo zasloužilo vlastní zmínku. Přes Mojave jsme pokračovali do Bakersfieldu. Původní plán chtěl noc už v Sequoie, skutečná cesta si vybrala hotel před ní. Tentokrát bylo místo k přespání včas a bez improvizace u řeky.

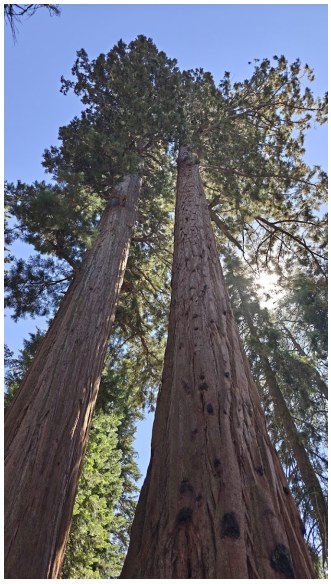

Mesquite Flat · společná chvíle mezi dunami

KAPITOLA 09

Stromy ve velikosti, která se špatně vysvětluje

8. září · Sequoia

Sequoia · stromy, které mění měřítko lesa

Dobře jsme se vyspali a dostali normální snídani. Po několika zkušenostech s pytlíčkem to nebyla drobnost, ale docela slušný začátek dne. Ze suchého Bakersfieldu jsme vyrazili do Sequoie a krajina začala znovu měnit barvu i měřítko.

Tunnel Rock, silnice vzhůru, Tunnel Log. Název tu občas docela přesně vystihuje, co člověk uvidí: tunel ve spadlém stromě. Jen je potřeba nejdřív přijmout, že strom může mít rozměry, ve kterých podobná věc vůbec dává smysl.

U Crescent Meadow jsme vyměnili silnici za louku a les. Potom muzeum a General Sherman. Fotografovat obří sekvoji je drobný praktický problém. Buď zabíráte kmen a nevysvětlíte výšku, nebo se snažíte obsáhnout celé okolí a pořád nemáte pocit, že výsledný obrázek odpovídá skutečnosti. Měřítko se tu do běžného záběru vejde jen neochotně.

Po poušti působil les skoro jako další cesta uvnitř té původní. Místo otevřeného horizontu stály kolem nás mohutné kmeny, mezi nimi světlo a stín. Stále stejná Kalifornie, ale jiná představa o tom, kolik prostoru má příroda zabrat.

Směrem k Yosemite jsme u silnice viděli medvěda. Po bizonech a wapiti se seznam zvířecích setkání rozšířil o položku, která se člověku vybaví ještě dlouho po návratu. Tentokrát se žádné hledání v itineráři nekonalo. Zvíře prostě bylo u cesty a náš den dostal další událost, kterou bychom dopředu nenaplánovali.

KAPITOLA 10

Yosemite jsme si prohlédli shora

9. září · Sentinel Dome a Taft Point

Sentinel Dome · výhled směrem k Half Dome

Ráno jsme začali u Tunnel View. Údolí, skály a dálka složené tak, že je těžké nenechat se přesvědčit k další fotografii. Po všech předchozích kaňonech by člověk mohl čekat určitou únavu z velkých pohledů. Yosemite s takovou možností zjevně nepočítá.

Na papíře byly Vernal a Nevada Falls přes Mist Trail. Ve skutečnosti jsme vyrazili na Sentinel Dome a Taft Point. Přibližně deset kilometrů dlouhá túra nám umožnila dívat se na Yosemite z výšky. Zase změna plánu, tentokrát ve prospěch žulových vyhlídek.

Na Sentinel Dome se krajina rozevře kolem vás. Half Dome se na fotografiích objevil mezi ostatními horami a celý výhled měl mnohem větší rozsah než naše zásoba názvů. Někdy stačí vědět, že se díváte správným směrem, a není potřeba hned pojmenovat každý vrchol.

El Capitan · žulová stěna z údolí

U Taft Point přišly pohledy do údolí a na protější stěny. Pak znovu cesta lesem. Viděli jsme i medvíďata na stromě; po medvědovi z předchozího dne se tedy příroda rozhodla pokračovat v rodinné variantě programu.

Odpoledne jsme se dostali také k pohledům na El Capitan z údolí. Je zajímavé vidět stejné místo nejdřív shora a potom stát dole pod stěnou. Krajina se nezmění, člověku se však přestaví představa o její velikosti.

Večerní krátký výlet autem jsme zakončili pizzou. Po deseti kilometrech a tolika výhledech to bylo zakončení, které nepotřebovalo složitý komentář. Yosemite nám ten den dal dost témat k povídání i bez dalšího bodu programu.

KAPITOLA 11

Zlatá horečka a západ slunce, který měl mraky

10. září · Columbia a Half Moon Bay

Columbia · městečko zlaté horečky

Při odjezdu od Yosemite jsme změnili ještě jednu část původního plánu. Místo dalšího sekvojového háje jsme se zastavili v Columbii, městečku zlaté horečky. Po dnech, ve kterých měly hlavní roli skály a stromy, přišly ulice a domy v úplně jiném měřítku.

Prošli jsme městečko a pokračovali směrem k pobřeží. Ulice a dřevěná průčelí vytvářejí atmosféru místa, které připomíná jinou etapu amerického cestování. Nám k přesunu stačilo auto; cesta za zlatem bývala složitější disciplína.

Do oblasti San Francisca jsme přijeli jižně kolem zálivu po pevnině. Chtěli jsme ušetřit za mosty; po tolika kilometrech už i objížďka dokázala vypadat jako finanční rozhodnutí. Potom jsme zamířili na západ slunce k Surfers Beach u Half Moon Bay. Teď už měla být hlavní atrakcí zase voda. Jenže obloha byla pod mraky a plánovaný sluneční závěr se nekonal podle představ. I tak vznikly zajímavé fotografie: moře, tmavší oblaka a barva na horizontu. Po tolika místech, kde bylo skoro těžké udělat nezajímavý záběr, jsme dostali i jednu lekci v tom, že obloha není součástí rezervace.

Surfers Beach u Half Moon Bay · světlo pod mraky

Teploměr ukazoval 17,2 stupně. Po Arizoně, Utahských parcích a Death Valley to působí jako zcela jiný názor na závěr léta. Mikiny zakoupené dřív cestou tak nepřišly nazmar.

Od pláže jsme pokračovali na sever a východ k hotelu. Večer jsme všechno vynosili z auta a začali se připravovat na balení. Na road tripu se věci průběžně usazují tam, kde je zrovna místo. Před odletem od nich člověk náhle chce, aby se zase přiznaly ke konkrétnímu zavazadlu. Ale ještě zbývalo San Francisco a jeden celý den venku.

KAPITOLA 12

Město do kopce a poslední kilometry

11.–12. září · San Francisco a návrat

San Francisco · cable car v ulicích města

San Francisco jsme si nechali na celý den. Po dlouhých přejezdech přišlo město, ve kterém se program vejde do mnohem menší plochy, ale zdaleka to neznamená, že bude rovinatý.

Z downtownu jsme se dostali k cable car a přes městské kopce k Lombard Street. Ulice, koleje a výhledy mezi domy se střídaly jeden za druhým. Společné jízdenky Muni a cable car vyšly na 60 USD; garážové parkování ve městě na dalších 26 USD. Americká města, která jsme dosud navštívili, měla každé vlastní způsob, jak zabrat místo. San Francisco k němu přidávalo další rozměr: sklon.

Následovalo nábřeží, Fisherman’s Wharf a Pier 39. V zálivu bylo vidět Alcatraz, ale ostrov jsme tím samozřejmě nenavštívili. Po vodě a přístavních místech jsme pokračovali kolem Ghirardelli; na fotkách se objevila i námořní expozice s velkou čočkou. Město nám průběžně střídalo ulice, dopravu a moře, takže ani poslední celodenní program neupadl do jedné polohy.

Odpoledne přišel Golden Gate. Nejen pohled na most, ale i procházka po něm. Na jednom snímku je jeho konstrukce zblízka, na jiném město za vodou. Po všech přírodních útvarech jsme cestu zakončili něčím, co lidé postavili sami a co se ve výhledu rozhodně neztrácí.

Golden Gate · most zblízka

Večer znovu balení. Poslední den už patřil nákupům a vrácení auta. Na parkovišti u nákupního centra jsme ještě vyfotili žlutý školní autobus. Po všech slavných místech dostal místo v albu také jeden úplně obyčejný americký symbol, který se k závěru cesty docela hodil. V 15:45 jsme odevzdali Toyotu, která s námi projela celých 7 285 kilometrů. Od letadlové lodi přes kaňony a gejzíry až k sekvojím, žule a pobřeží. K tomu pár hotelových snídaní, několik bouřek a jedna noc, na kterou se nedala udělat rezervace.

Původní itinerář přežil v hlavních obrysech. Některé túry si vyměnily datum, jiné se změnily úplně, přibyly zastávky a někdy i docela jiný nocleh. Až při pohledu zpátky je vidět, že právě tyhle odchylky drží jednotlivé dny pohromadě. Člověk si nevybavuje jen slavné místo. Vybaví si i cestu k němu, mokrou noc před ním nebo jídlo, které přišlo konečně po něm.

Domů jsme si vezli naši konkrétní cestu. Do letadla se naštěstí vešla i bez dalšího poplatku za těch 7 285 kilometrů.

CENY Z NAŠÍ CESTY

Výbava, která se vešla do auta

Nákupy pro společnou cestu. U výrobků je uvedeno, zda cena zahrnuje daň.

Výrobek / místo	USD	Cena
Velký pytel ledu · Walmart, Encinitas	**5,90**	včetně daně; 5,48 USD + 0,42 USD daň
Chladicí box Laguna 48 QT · Walmart, Encinitas	**27,83**	před daní
Palivo Coleman (CLMN FUEL) · Walmart, Encinitas	**11,32**	před daní
Sprej proti medvědům, 8,1 oz · REI, Tucson	**57,07**	včetně daně; 52,50 USD + 4,57 USD daň

Chladicí box a palivo Coleman stály dohromady 42,18 USD včetně daně.

Benzín neměl jednotný názor na cenu

Kde a kdy jsme tankovali	USD / US galon	USD / litr
Mammoth Station, Yellowstone · 2. 9.	**5,099**	1,35
Horizon Market, Pahrump, před Death Valley · 7. 9.	**4,389**	1,16
Love’s #736, cesta k El Portal · 8. 9.	**5,359**	1,42
San Bruno, oblast SFO · 11. 9.	**6,999**	1,85

Cena na litr je přibližný přepočet. Jeden americký galon odpovídá 3,785 litru.

NOCLEHY POŘADÍM NAŠÍ CESTY

Pod střechou i pod stanem

Hotely a kempy v jedné tabulce. Cena je za společnou rezervaci a celý uvedený pobyt.

Pobyt	Hotel / kemp	Noci	Celkem
24.–25. 8.	Holiday Inn Express & Suites Carlsbad Beach · Carlsbad	1	**186,14 USD**
25.–26. 8.	Baymont by Wyndham Tucson Airport · Tucson	1	**89,05 USD**
26.–27. 8.	Mather Campground · Grand Canyon	1	**30,00 USD**
27.–28. 8.	Holiday Inn Express & Suites Page – Lake Powell · Page	1	**2 986,40 Kč**
28.–29. 8.	Sunrise Camp · Monument Valley	1	**64,87 USD**
29.–30. 8.	Devils Garden Campground · Arches	1	**25,00 USD**
30.–31. 8.	Expedition Lodge · Moab	1	**140,18 USD**
1.–3. 9.	Westwood Motel · West Yellowstone	2	**508,00 USD**
3.–4. 9.	Best Western · příjezd k oblasti Bryce	1	**163,89 USD**
4.–5. 9.	Zion Canyon Lodge · Springdale	1	**4 036,26 Kč**
5.–7. 9.	Days Inn by Wyndham Las Vegas Airport Near the Strip · Las Vegas	2	**5 810,29 Kč**
7.–8. 9.	La Quinta by Wyndham Bakersfield North · Bakersfield	1	**110,11 USD**
8.–10. 9.	Cedar Lodge · El Portal	2	**11 912,34 Kč**
10.–12. 9.	The Atrium Hotel SFO Airport · San Bruno / SFO	2	**324,12 USD**

Noclehy celkem: **1 641,36 USD + 24 745,29 Kč**.

Zrušená rezervace

Wawona Campground · storno **10,00 USD**.

PROGRAM A SPOLEČNÉ NÁKLADY

Za co jsme platili jako výprava

Vstupy a doprava jsou uvedené za celou společnou položku.

Program / služba	Celkem USD	Rozsah
Zakoupený pass America the Beautiful	**80,00**	společný zakoupený pass
Upper Antelope Canyon – prohlídka	**539,36**	celá výprava
Monument Valley – vstup a Valley Drive	**55,00**	celá výprava včetně Valley Drive
Vstup do Goosenecks	**5,00**	společný vstup
Parkování u Horseshoe Bend	**10,00**	společné parkování
Muni + cable car – jízdenky výpravy	**60,00**	jízdenky výpravy
Parkování v garáži	**26,00**	společné parkování

Společná cesta v číslech

191 419 Kč

Orientační součet společných nákladů. Částky v původních měnách: **3 272,33 USD + 983,23 EUR + 97 677,29 Kč**.